

TÁJÉKOZTATÓ

A Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásban megállapítható eljárási költségekről

Összhangban a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 95. § (2) bekezdésében és a Pénzügyi Békéltető Testület (a továbbiakban: *PBT*) eljárási szabályzatának 27. § (2) bekezdésében foglaltakkal, a PBT az alábbi tájékoztatást teszi közzé a PBT előtt, a *Psztv.* 78. § (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárás során felmerülő költségek viselésére vonatkozóan.

A Tájékoztató célja, hogy segítséget nyújtson az eljárásban résztvevő fogyasztóknak és pénzügyi szervezeteknek az elszámolható költségek köréről, mértékéről és azok elszámolásának módjáról, ezzel töltve ki a *Psztv.* eljárási költségekre vonatkozó általános előírásait.

1. A költségviselésre vonatkozó általános szabályok

- 1.1. A PBT adott ügyben eljáró tanácsa (a továbbiakban: *Tanács*) a *Psztv.* 94. § a) pontjában meghatározott, kötelezést tartalmazó határozatok esetén, a *Psztv.* 95. § (3) bekezdése alapján rendelkezik az eljárás költségének összegéről és annak viseléséről.
- 1.2. Az eljárás költségének (a továbbiakban: *eljárási költség*) tekintendő mindaz a költség, amely a felek oldalán a PBT eljárása igénybevételevel összefüggésben – a célszerű és jóhiszemű eljárás követelményére figyelemmel – igazoltan felmerült (így különösen az előzetes tudakozódás, egyeztetés és levelezés költsége, a felek személyes megjelenésével összefüggő útiköltség és keresetkiesés stb.).
- 1.3. A Tanács az eljárási költségek felől a felek kérelmére határoz, az eljárást lezáró, 1.1. pontban meghatározott határozatában. A Tanács az eljárásban megtartott meghallgatás lezárását megelőzően nyilatkoztatja a feleket az eljárási költségek felmerüléséről, annak összegéről, és felhívja a feleket a felszámított költségek 3. pontban meghatározottak szerinti igazolására.
- 1.4. A Tanács az eljárási költség összegét a fél által előadott és igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több eljárási költséget megállapítani nem lehet.
- 1.5. Amennyiben a Tanács a fogyasztó kérelmének csak részben ad helyt, úgy a Tanács az eljárási költség viselése felől a nyertesség arányának figyelembevételével határoz. Ha ennek aránya között nincs számottevő különbség, a Tanács akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.
- 1.6. Az eljárási költség, ennek körében a 2.2. – 2.4. pontban foglaltak szerint megállapított munkadíj és készkiadás összegét a Tanács indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a jogvita tárgyának értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A Tanács döntését indokolni köteles.

2. Az eljárásban megállapítható ügyvédi költségek

- 2.1. Amennyiben a PBT előtti eljárásban azt a fogyasztót, akinek a javára a Tanács az ügyet eldöntötte (a továbbiakban: *nyertes fél*), a PBT előtti eljárásban ügyvéd képviseli, úgy ezen nyertes fél igényelheti, hogy a Tanács határozatával kötelezze a másik felet az ügyvéd eljárásával felmerülő ügyvédi munkadíj (a továbbiakban: *munkadíj*) és a nyertes fél által jogi képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.
- 2.2. A PBT a munkadíjat minden megkezdett meghallgatási óránként, valamint az ügyvédnek az eljárást megelőzően és az eljárással kapcsolatban meghallgatáson kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5.000 Ft (azaz ötezer forint), de legalább 10.000 Ft (azaz tízezer forint) és legfeljebb 25.000 Ft (azaz huszonötezer forint) összegben állapítja meg.
- 2.3. A munkadíj 2.2. pontban meghatározott összege a tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt a díj összegén, mint adóalapon felül kell - a külön jogszabály rendelkezései szerint - felszámítani. Ha az ügyvéd az általános forgalmi adóról szóló mindenkor hatályos törvény szerint adólevonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt költségnek csak a nettó összege növeli az adóalapot. Az ügyvédnek a munkadíj megállapítására vonatkozó indítványa megtételekor arról is nyilatkoznia kell a Tanácsnak, hogy általános forgalmi adó fizetésére köteles-e.
- 2.4. Az ügyvéd részére megállapított útiköltség megállapítására vonatkozóan a 3.2. -3.6. pontokban foglaltak megfelelően irányadók azzal, hogy útiköltség számítása során az ügyvéd székhelyét kell figyelembe venni.
- 2.5. Az eljárási költségek viselése körében az ügyvédi munkadíjra vonatkozó rendelkezések megfelelően irányadók a gazdálkodó szervezetet képviselő jogtanácsos (jogi előadó) munkadíjára is.

3. A felmerült költségek, készkiadások igazolása

- 3.1. Ha a fél meghatalmazottja nem ügyvéd vagy ha a fél személyesen jár el, a meghatalmazott, illetőleg a fél részére munkadíj nem állapítható meg, de igényt tarthat az útiköltség, valamint a PBT előtt való megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesés megtérítésére.
- 3.2. Útiköltségként a fél állandó lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) a meghallgatás helyére való utazással és a visszautazással ténylegesen felmerült és igazolt költségeket kell megtéríteni.
- 3.3. A fél részére a vasút másodosztályú menettérti jegy árát, a helyközi buszjárat menettérti jegy árát, és a helyi tömegközlekedési eszköz, illetve komp visszaútra is számított viteldíját kell megtéríteni.
- 3.4. Ha a fél bejelentett lakóhelye (tartózkodási helye) a meghallgatás helyétől eltérő településen van, úgy gépjármű igénybevétele esetén útiköltségként a gépjármű motorjának hengerűrtartalma szerint a külön jogszabályban meghatározott üzemanyag-fogyasztási alapszabvány figyelembevételével közúton a fél lakóhelye (tartózkodási helye) és a meghallgatás helye alapján a legrövidebb oda-vissza útra a km-távolság és az NAV által közzétett hivatalos üzemanyagár szorzatát, valamint a parkolás díját kell megtéríteni. A gépjármű motorjának hengerűrtartalmát és hajtóanyagának fajtáját a jármű forgalmi engedélyének bemutatásával kell igazolni.

- 3.5. Ha ugyanarra a meghallgatásra a fél és képviselője egy gépjárművel utazik, az útiköltséget csak az egyikük esetében lehet megtéríteni.
- 3.6. A határon átnyúló pénzügyi fogyasztói jogvita esetében a kérelmező részére az elszállásoláshoz igénybe vehető kereskedelmi vagy fizetővendéglátó szálláshely szerinti kiadását számíthatja fel költségként. Szállásköltségként a számla szerinti, de legfeljebb a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj legkisebb összegének egynegyedével megegyező összeget lehet megtéríteni vendégéjszakánként; igazolt szállásköltségként nem vehető figyelembe a szálláshoz kapcsolódó egyéb ellátással és szolgáltatással felmerülő költség. A szállásköltséget a kereskedelmi vagy fizetővendéglátó szálláshely által kiállított számla bemutatásával kell igazolni.
- 3.7. A határon átnyúló pénzügyi fogyasztói jogvita esetén, a Psztv. 109. §-ában foglaltak alapján felmerülő fordítási és tolmácsolási költségek az eljárás költségének tekintendők, arról a Tanács az eljárási költségek viselése körében határoz.
- 3.8. Azt a felet, aki a meghallgatás miatt a munkából kiesett időre távolléti díjra nem jogosult, költségként a munkából kiesett időre – ideértve az utazással eltöltött időt is – óránként a nyugdíjminimum 1,5 százalékával megegyező összegű költségtérítés illeti meg. A munkából kiesett időre járó költségtérítéshez a munkavégzésre irányuló jogviszonyról szóló okirat bemutatása szükséges; a félnek továbbá nyilatkoznia kell arról, hogy a munkából kiesett időre távolléti díjat nem kap.
- 3.9. A fél a készkiadások felmerülését, mértékét a fél nevére kiállított számlával, nyugtával vagy egyéb számviteli bizonylattal köteles a Tanács felé igazolni. Ha a fél költségigényében megjelölt kiadásait nem igazolja, a Tanács a készkiadások megállapítását mellőzi.

Budapest, 2011. augusztus